

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol v právnej veci žalobcov: **1/ J. N.**, bývajúci v L., **2/ A. N.**, bývajúci v L., **3/ V. N.**, bývajúci v K., **4/ G. M.**, bývajúca v L., žalobcovia 1/ až 4/ zastúpení Mgr. Š. S., advokátom v N., proti žalovaným: **1/ Z. P.**, bývajúci v N., zastúpený Mgr. P. N., advokátom v L., **2/ O.S.B.D. L.**, **3/ A. S. spol. s r.o.**, so sídlom B., zastúpený JUDr. Š. H., advokátom v B., **4/ K.. spol. s r.o.**, so sídlom Ž., **o určenie vlastníckeho práva a o vypratanie nehnuteľnosti**, vedenej na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 14 C 19/1998, o dovolaní žalobcov 1/ až 4/ proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 2. apríla 2009 sp. zn. 9 Co 112/2007, 9 Co 113/2007

t a k t o :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalobcovia 1/ až 4/ sú povinní zaplatiť žalovanému 1/ trovy dovolacieho konania v sume 102,42 € do rúk alebo na účet Mgr. P. N. do 3 dní.

Žalobcovia 1/ a 4/ sú povinní zaplatiť žalovanému 3/ trovy dovolacieho konania v sume 87,18 € do rúk alebo na účet JUDr. Š. H. do 3 dní.

Žalovaným 2/ a 4/ náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Levice rozsudkom z 11. decembra 2006 č. k. 14 C 19/1998-805 určil, že žalobcovia 1/ až 4/ sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v obci L., kat. úz. L., zapísanej vo výkaze výmer geometrického plánu č. X. zo dňa 19.9.2005, úradne overeného dňa 30.9.2005, ako parc. č. X. ostatná plocha 130 m² v nasledujúcich spoluvlastníckych podieloch : žalobca 1/ v rozsahu 8/24 v pomere k celku, žalobcovia 2/ až 4/

každý v rozsahu 3/24 v pomere k celku. Geometrický plán č. X. zo dňa 19.9.2005 úradne overený dňa 30.9.2005, vyhotovený geodetom Ing. A. K., je súčasťou tohto rozsudku. V ostatnej časti žalobu o určenie vlastníctva proti žalovaným 1/ až 7/ zamietol. Zamietol taktiež žalobu o vypratanie nehnuteľnosti voči žalovaným 1/, 2/. Vyslovil, že o náhrade trov konania rozhodne osobitným uznesením.

Okresný súd Levice uznesením zo dňa 22. januára 2007 č. k. 14 C 19/1998-806 opravil výrok rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 11. decembra 2006 č. k. 14 C 19/1998-805 tak, že namiesto žalobcovia 2/ až 4/ každý v rozsahu 3/24 v pomere k celku, správne uviedol žalobcovia 2/ až 4/ každý v rozsahu 4/24 v pomere k celku.

Na odvolanie žalobcov a žalovaného 2/ Krajský súd v Nitre rozsudkom z 2. apríla 2009 sp. zn. 9 Co 112/2007, 9 Co 113/2007 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu potvrdil. Nepripustil späťvzatie žaloby v časti určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, a to parc. č. X., X., X. a X. zapísaných na LV č. X. kat. úz. L. a v časti uloženia povinnosti vypratať nehnuteľnosti. Zaviazal žalobcov na náhradu trov odvolacieho konania.

Žalobcovia 1/ až 4/ podali proti rozsudku odvolacieho súdu dovolanie v časti, v ktorej odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil, ktoré dôvodili ustanovením § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. Navrhli rozsudok odvolacieho súdu zmeniť a ich návrhu v celom rozsahu vyhovieť.

Žalovaný 1/ vo svojom vyjadrení navrhol dovolanie žalobcov odmietnuť a priznať mu trovy dovolacieho konania v sume 942,86 €.

Žalovaný 3/ navrhol dovolanie žalobcov zamietnuť a priznať mu trovy dovolacieho konania v sume 216,40 €,

Žalovaný 4/ navrhol dovolanie žalobcov 1/ až 4/ zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré v zmysle § 236 a nasl. O.s.p. možno napadnúť dovolaním.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu v prípadoch uvedených v ustanovení § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., a proti rozsudku odvolacieho súdu je prípustné ešte aj v prípadoch uvedených v ustanovení § 238 O.s.p.

V prejednávanej veci dovolanie smeruje proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorý potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa, pričom nevyslovil prípustnosť dovolania a nešlo ani o prípad, že by sa odvolací súd v tejto veci odchýlil od právneho názoru odvolacieho súdu. Keďže dovoláním napadnutý potvrdzujúci rozsudok odvolacieho súdu nevykazuje niektorý zo znakov uvedených v § 238 ods. 1, 2 a 3 O.s.p., je zrejmé, že ide o prípad, v ktorom Občiansky súdny poriadok dovolanie podľa citovaného zákonného ustanovenia nepripúšťa.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie), neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie podmienok prípustnosti dovolania smerujúceho proti potvrdzujúcemu rozsudku, ale sa zaoberal aj otázkou, či podané dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu, ak konanie, v ktorom bolo vydané je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Prípustnosť dovolania z hľadiska ustanovenia § 237 O.s.p. pritom nie je založená už tým, že dovolateľ tvrdí, že rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté niektorou vadou uvedenou v § 237 O.s.p., ale nastáva až vtedy, ak rozhodnutie odvolacieho súdu vadou uvedenou v citovanom zákonnom ustanovení skutočne trpí.

Dovolací súd existenciu väd uvedených v ustanovení § 237 O.s.p. však nezistil a žiadnu z uvedených väd netvrdili ani dovolatelia.

Nakoľko prípustnosť dovolania žalobcov nemožno vyvodit' z ustanovenia § 238 O.s.p., ani z § 237 O.s.p., odmietol Najvyšší súd Slovenskej republiky ich dovolanie v súlade s ustanovením § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p., ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný. Pritom riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa napadnutým rozsudkom odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti a námietok dovolateľov.

V dovolacom konaní úspešným žalovaným vzniklo právo na náhradu trov konania proti žalobcom, ktorí úspech nemali (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Žalovaní 1/, 3/ v dovolacom konaní podali návrh na uloženie povinnosti nahradiť im trovy tohto konania (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd priznal žalovanému 1/ náhradu, ktorá spočíva v odmene advokáta za právnu službu, ktorú poskytol žalovanému 1/ vypracovaním vyjadrenia z 29.10.2009 k dovolaniu žalobcov (§ 14 ods. 1 písm. c/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb). Sadzbu tarifnej odmeny určil podľa § 11 ods. 1 písm. a/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z., čo je 1/13 výpočtového základu, čo činí 53,49 €, ktorá suma v zmysle § 13 ods. 3 hore citovanej vyhlášky sa zvyšuje o 1/2 základnej sadzby tarifnej odmeny, teda zvýšená sadzba celkove činí 80,235 €, čo s náhradou výdavkov za miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške 1/100 výpočtového základu (§ 1 ods. 3 a § 16 ods. 3 tejto vyhlášky, t.j. 6,95 €) ako aj 19 % DPH vo výške 15,24 € predstavuje celkove sumu 102,42 €. Dovolací súd taktiež priznal žalovanému 3/ náhradu, ktorá spočívala v odmene advokáta za právnu službu, ktorú poskytol žalovanému 3/ vypracovaním vyjadrenia z 3. novembra 2009 k dovolaniu žalobcu (§ 14 ods. 1 písm. c/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z.). Sadzbu tarifnej odmeny určil podľa § 11 ods. 1 písm. a/ hore citovanej vyhlášky v 1/13 výpočtového základu, čo predstavuje sumu 53,49 €, ktorá suma v zmysle § 13 ods. 3 hore citovanej vyhlášky sa zvyšuje o 1/2 základnej sadzby tarifnej odmeny, teda zvýšená sadzba celkove činí 80,235 €, čo s náhradou výdavkov za miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške 1/100 výpočtového základu (§ 1 ods. 3 a § 16 ods. 3 tejto vyhlášky, t.j. 6,95 €) predstavuje spolu 87,18 €. Žalovaným 1/, 3/ nepriznal odmenu za právnu službu, rokovanie s klientom o obsahu dovolania (1/) a prevzatie a prípravu zastúpenia (3/), keďže obaja zástupcovia zastupovali žalovaných aj v konaní pred odvolacím súdom.

Žalovaným 2/ a 4/ náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, hoci boli v dovolacom konaní úspešní, keďže nepodali návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u ě n í e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. marca 2010

JUDr. Martin Vladik, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová